

Sorin Scurtulescu

Ecorseu

Pentru Sorin Scurtulescu pictura este singurul limbaj contemporan viabil care exprima, din punctul sau de vedere, relatia cu lumea inconjuratoare, vizibila, dar si cu lumea transcendentala, invizibila. Tensiunea care se naste din aceasta cautare a unor raporturi greu de exprimat in mod concret, material - respectiv pe suprafata panzei, este aceea care-l urmareste pe artist si il determina sa caute si sa experimenteze, din dorinta de a transmite si celorlalti revelatiile sale, intuite in practica picturii.

In cautarea adevarului ascuns dincolo de forme si structuri materiale, in starile tranzitorii care-l conduc spre acest adevar, el reia necontenit aceleasi forme, exprimate printr-un subiect repetitiv. Artistul simte nevoia sa picteze ceea ce vede in imediata sa apropiere – obiecte sau fiinte, cu capacitatea de a-l transpune intr-o stare de contemplatie.

La inceput s-a dedicat portretului, apoi peisajului – o tema prea vasta si prea uzitata in pictura romaneasca. In cele din urma a cautat realitatea inconjuratoare si a vazut “blocurile” de locuinte din jurul sau. Acest peisaj citadin, plictisitor, nespectaculos i-a oferit un subiect pe intelesul publicului si, polemic sau nu, i-a permis sa “atace” tema cotidianului, lipsit de glorie, lipsit de prestigiul naturii, privita ca o parte a Creatiei. Peisajul acesta facut de mana omului, dupa asemanarea lui, uratit de folosinta indelungata, i s-a oferit in variate momente ale zilei sau ale anului, sugerand de fapt o durata. In cercetarile sale mai recente pictorul s-a indreptat catre tema corpului uman; daca de obicei corpul este considerat obiect de studiu, consacrat in raport cu exersarea limbajului plastic, pentru el nudul devine un subiect de cercetat dincolo de valentele didactice recunoscute.

Corpul uman imbina calitatea de “model” pentru studiul morfologic, in acelasi timp “model” simbolic prin excelenta, dand masura tuturor lucrurilor. Revenirea regulata la aceste studii ii asigura artistului disciplina de care are nevoie in munca lui constanta, dar il si limiteaza in acelasi timp. Receptarea nudului inseamna surprinderea formei, a atitudinilor corpului in repaus sau in miscare. Pornind de la aceleasi reprezentari corporale repetate la nesfarsit, Sorin Scurtulescu si-a propus depasirea, chiar “spargerea” formei figurative, care “bloca” fluxul ideatic. A acoperit corpurile pictate cu semne grafice si diferite elemente de limbaj plastic – puncte, striuri, hasuri colorate, cu rolul de a distruge forma in ansamblu si de a o transforma intr-o suprafata remodelabila. A obtinut, in felul acesta, o dematerializare a corpului, devenit astfel evanescent, iar din punct de vedere vizual a ajuns la o abstractizare a limbajului.

Ileana Pintilie